

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1C/164/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213203232
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Hanuščaková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2015:8213203232.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudkyňou Mgr. Ivanou Hanuščakovou v právnej veci žalobcu GENERAL FACTORING, a.s., Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 838 825, zast. Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., Michalská 14, 821 08 Bratislava, IČO: 47 255 706, proti žalovanému W. E.-W., U.. XX.X.XXXX, R. V.L. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, o zaplatenie 2.000,79 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie nad sumu 503,87 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 471,77 eur od 21.11.2011 do zaplatenia z a s t a v u j e.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

O trovách konania bude rozhodnuté v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 3.5.2013 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.000,79 eur s prísl. a náhrady trov konania. V odôvodnení žaloby uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010 postúpil postupca Slovenská sporiteľňa pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom postupcu zo dňa 28.12.2010. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným Zmluvu o splátkovom úvere dňa 6.12.2006, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 863,04 eur s úrokovou sadzbou 18,40 % ročne. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v splátkach splatných do 20. dňa v mesiaci. Prvá splátka bola splatnou dňa 20.1.2007 a konečná splatnosť úveru na deň 20.11.2011. Žalovaný svoj záväzok neplnil a úver neuhradil v lehote konečnej splatnosti. K 21.12.2010 je dlh žalovaného v sume 2.000,79 eur pozostávajúci z istiny 1.771,62 eur a úrokov z omeškania v sume 229,17 eur. Ďalej je dlh úročený riadnym úrokom dohodnutom v zmluve a zákonným úrokom z omeškania. Poukázal na ust. Obchodného zákonníka - § 497, § 502 ods. 1, § 504, § 369 ods. 1, § 503 ods. 3. Žalovaný dlh doposiaľ neuhradil.

Následne podaním zo dňa 20.11.2014 žalobca uviedol, že upravuje petit návrhu a to vo vzťahu k nepremľčaným splátkam. Návrh na súd bol podaný dňa 3.5.2013, teda splátky splatné od 20.5.2010 do 20.11.2011 nie je možné považovať za premľčané, teda 19 splátok po 24,83 eur, spolu 471,77 eur. Rovnako nie sú premľčané ani úroky z omeškania z týchto splátok v sume 32,10 eur (v zákonnej sadzbe). Preto upravil petit žaloby a žiada, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 503,87 eur s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 471,77 eur od 21.11.2011 do zaplatenia a trovy konania. Uvedené podanie súd podľa obsahu posúdil ako čiastočné späťvzatie návrhu podľa § 96 O.s.p. s poukazom na § 41 ods. 2 O.s.p.. Zároveň požiadal o vrátenie časti súdneho poplatku.

Žalovaný sa k žalobe a k jej prílohám písomne nevyjadril.

Podaním zo dňa 12.6.2013 do konania vstúpil vedľajší účastník na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, pričom o pripustení jeho vstupu do konania bolo rozhodnuté uznesením súdu zo dňa 24.9.2013, č.k. 1C/164/2013-42 po podanej námietke žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.11.2013.

Vedľajší účastník sa k veci vyjadril dňa 4.3.2014 a dňa 19.11.2014. Uviedol, že k postúpeniu pohľadávky došlo počas trvania úverového vzťahu a preto vznáša námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie. Predmetom postúpenia mohli byť len splatné splátky z úveru, teda len časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Poukázal na § 39 OZ a ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalobca nedisponuje bankovým povolením. Nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky z neukončeného úverového vzťahu vzniknutého medzi SLSP, a.s. a žalovaným. Žalobca nepreukázal, že jeho právny predchodca vyzval žalovaného na úhradu dlhu, po tom, čo bol v omeškaní 90 dní a nepreukázal, že na neho boli postúpené len splatné splátky úveru. Ku dňu postúpenia pohľadávky dlh v sume 2.000,79 eur nemohol existovať. Suma 2.000,79 eur predstavuje kapitalizovanú sumu z celého úveru, ktorý mal trvať do novembra 2011. SLSP celý úver kapitalizovala bez toho, aby úverový vzťah ukončila a následne túto sumu postúpila na žalobcu. Nebola vyhlásená napr. mimoriadna splatnosť úveru a tak sa dopracovať k sume 2.000,79 eur a túto ďalej postúpiť nebanke. Takýmto spôsobom by došlo k obchádzaniu zákona o bankách. Preto navrhol žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

S uvedenou argumentáciou vedľajšieho účastníka žalobca vyslovil nesúhlas podaním zo dňa 25.3.2014. Poukázal na rozhodnutie NS ČR, sp. zn. 31 Cdo/1328/2007 a to, že dlžník nemá v súdnom konaní k dispozícii námietku, že zmluva o postúpení je neplatná. Má za to, že postúpenie pohľadávky je platné a v súlade s platnými právnymi predpismi.

Na pojednávanie vo veci konané dňa 28.4.2015 sa nedostavili účastníci konania ani vedľajší účastník. Žalobca, jeho právny zástupca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili, o odročenie pojednávania nežiadali. Žalovaný a vedľajší účastník svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnili, o odročenie pojednávania nežiadali. Súd preto v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti; prihliadol pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením v spise pripojených listinných dôkazov (návrhu s prílohami - zmluvou o postúpení pohľadávok vrátane oznámení, zmluvou o úvere, podaniami žalobcu, vedľajšieho účastníka, podaním SLSP, a.s.) a zistil tento skutkový stav veci :

Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s. (banka) a žalovaným dňa 6.12.2006 vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 26.000,- Sk, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v splátkach vo výške 748,- Sk mesačne k 20. dňu v mesiaci, počnúc 20.1.2007 s konečnou splatnosťou úveru dňa 20.11.2011. Zmluva obsahuje dohodu podľa § 262 Obch. zák.. Zmluva sa riadi úverovými podmienkami, VOP, obch. zák. a inými právnymi predpismi. Súčasťou zmluvy sú VOP.

Z oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 28.12.2010 vyplýva, že Slovenská Sporiteľňa, a.s. ako postupca postúpila pohľadávku voči žalovanému, ktorá tvorí predmet tohto konania na žalobcu ako postupníka zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010. Predmetom postúpenia bola pohľadávka voči žalovanému v sume v sume 2.000,79 eur. Uvedené oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 16.2.2011.

Žalobca súdu predložil aj zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010 uzavretej medzi postupcom SLSP, a.s. a postupníkom - žalobcom, predmetom ktorej bola aj pohľadávka voči žalovanému.

Podaním zo dňa 4.3.2015 žalobca navrhol vyžiadať stanovisko SLSP, a.s. k výzve podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže žalobca takúto výzvu nemohol vykonať.

Na základe výzvy súdu zo dňa 16.3.2015, aby bola predložená výzva banky zaslaná žalovanému v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, SLSP, a.s. súdu oznámila, že pohľadávka, ktorá vznikla zo zmluvy o úvere a ktorá je predmetom tohto konania bola postúpená postupníkovi - navrhovateľovi dňa 21.12.2010. Dokumentácia - Zmluva o úvere a súvisiaca dokumentácia o záväzkovom vzťahu, na

ktorého základe bola postúpená postupníkovi, bola odovzdaná navrhovateľovi. SLSP, a.s. nedisponuje požadovanými listinnými dôkazmi.

Podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (Spotrebiteľské zmluvy) spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, 13d) sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

13d) § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka (účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

V zmysle § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že časť obsahu zmluvy možno určiť odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou.

Podľa § 524 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej OZ) veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa ust. § 52 OZ spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len

neprijateľná podmienka). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vnesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislemu uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách (účinného v čase postúpenia pohľadávky) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Vzhľadom k čiastočnému späťvzatiu návrhu pred začatím pojednávania súd konanie podľa § 96 ods. 1 O.s.p. v tejto časti zastavil (teda nad žiadanú sumu 503,87 eur s prísl.).

Predmetom konania ostalo zaplatenie sumy 503,87 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 471,77 eur od 21.11.2011 do zaplatenia a náhrada trov konania.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi žalovaným a Slovenskou sporiteľňou, a.s. dňa 6.12.2006 došlo k uzavretiu Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX , na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 26.000,- Sk, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v splátkach vo výške 748,- Sk mesačne k 20. dňu v mesiaci, počnúc 20.1.2007 s konečnou splatnosťou úveru dňa 20.11.2011. Zmluva obsahuje dohodu podľa § 262 Obch. zák.. Zmluva sa riadi úverovými podmienkami, VOP, obch. zák. a inými právnymi predpismi. Súčasťou zmluvy sú VOP.

Súd vyhodnotil uzavretú Zmluvu vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy a spôsobu uzavretia zmluvy, keď predchodca žalobcu ako veriteľ je podnikateľský subjekt, ktorý na formulári a v pevne stanovených obchodných podmienkach určil obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana - dlžník - zákazník (žalovaný) nemal možnosť obsah zmluvy ovplyvniť, ako spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v Obchodnom zákonníku, všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v Občianskom zákonníku v §§ 52-54 Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorý zmenil a doplnil Občiansky zákonník s účinnosťou od 1.4.2004 a zaviedol do nášho právneho poriadku inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv, a to v súlade s čl. 69 až 71 Asociačnej dohody, ktorá vstúpila do platnosti 1. februára 1995, a ktorou sa Slovenská republika

zaviazala, že vyvinie úsilie na zabezpečenie postupnej zlučiteľnosti jej právnych predpisov s predpismi Európskej únie.

Dovtedy obdobný typ zmluvy čiastočne upravoval zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov ako tzv. typovú zmluvu (spotrebiteľskú). Táto úprava nášho právneho poriadku bola nevyhnutná v súvislosti so vstupom Slovenska do EÚ v máji 2004 a zosúladovala náš právny poriadok s niektorými právnymi aktmi Európskych spoločenstiev a EÚ. Momentálne uvedené upravuje zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. a to konkrétne § 3 ods. 3 (každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9), odkaz na § 52 až 54 Občianskeho zákonníka). V čase vzniku zmluvného vzťahu uvedené upravovalo cit. znenie § 23a zák. č. 634/1992 Zb. (spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, 13d) sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.; odkaz na § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.). Súd nespochybnuje aplikáciu Obchodného zákonníka na vznik Zmluvy, avšak pre celkové posúdenie právneho vzťahu majú prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 OZ. Tým pádom súd použil ustanovenia Občianskeho zákonníka na právne posúdenie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovanou, ale aj na z toho vyplývajúce účinky omeškania či premlčania nároku. Pričom ako vyplýva z cit. ust. OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona (myslí sa Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Zmluvy nesmú obsahovať dohody, ktoré by stavali spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia ako mu zákon priznáva a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Takýto výklad je podľa názoru súdu plne eurokonformný (t. j. výklad v súlade s komunitárnym právom). Aj preto je súd názoru, že je potrebné považovať záväzkovo právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi za občianskoprávny vzťah, nie vzťah obchodnoprávny. Taktiež ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere, či zmluva o bežnom účte považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa (OZ, zákon o ochrane spotrebiteľa), ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Súd v tomto názore (ohľadne spotrebiteľskej zmluvy) podporuje aj ust. § 23a zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa s odkazom na použitie ustanovení Občianskeho zákonníka (teraz § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa). Vzhľadom na spotrebiteľský charakter úverovej zmluvy je potrebné posudzovať túto zmluvu aj z pohľadu kritérií obsiahnutých v § 52 a nasl. OZ v spojení so zákonom na ochranu spotrebiteľa. Preto nemožno prisvedčiť, že vzniknutý zmluvný vzťah je vzťahom obchodnoprávnym a nemožno akceptovať ani dohodu podľa § 262 Obch. zák. (nekalá podmienka, obsah zmluvy spotrebiteľ nemohol ovplyvniť).

Je nepochybné, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní úverovej zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania / banka / a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti /§ 52 ods. 3,4 Občianskeho zákonníka/. Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmlúv vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľov, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom

štátu. Problematika ochrany spotrebiteľa je inštitút, ktorý treba vnímať komplexne a ktorý sa dotýka viacerých typov zmlúv. Európska únia venuje ochrane spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Vychádzajúc z európskej legislatívy aj zmluvy uzatvorené podľa iných zákonov ako Občiansky zákonník možno tiež považovať za spotrebiteľské napriek tomu, že ich zákon priamo ako spotrebiteľské neoznačuje. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Občiansky zákonník v § 52 v znení od 1.4.2004 vymedzuje zmluvné typy spotrebiteľských zmlúv len deklaratórne (išlo o užší výpočet ako je úprava v práve EÚ). Aktuálna úprava v Občianskom zákonníku je už súladná s právom EÚ - spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 OZ). Podľa čl.6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty EÚ zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Súd pri posudzovaní dôvodnosti podanej žaloby skúma, či žalobcovi svedčí právo, ktorého sa domáha, t.j. či je nositeľom hmotného práva, ktoré je predmetom konania (aktívna vecná legitímácia) a či žalovaný je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, ktorá zodpovedá právu, ktorého sa žalobca domáha (pasívna vecná legitímácia). Nedostatok vecnej legitímácie na strane žalobcu či žalovaného znamená, že žalobe nemožno vyhovieť. Predpokladom úspešnosti žaloby je, že žalobca preukáže, že je nositeľom tvrdeného hmotného práva a že žalovaný je nositeľom zodpovedajúcej hmotnoprávnej povinnosti.

Žalobca dôvodí svoje právo na zaplatenie žalovanej sumy (samozrejme z predloženej úverovej zmluvy) titulom uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010, na základe ktorej mu mala byť pohľadávka voči žalovanému v sume 2.000,79 eur postúpená z postupcu Slovenská sporiteľňa, a.s.. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené postupcom podaním zo dňa 28.12.2010, doručenej dňa 16.2.2011. Do momentu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok dňa 21.12.2010 nebolo súdu žiadnym listinným dôkazom preukázané, že veriteľ - postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. písomne vyzvala žalovaného na plnenie z dôvodu omeškania so splácaním dlhu vyplývajúceho zo zmluvy o úvere. Teda žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že boli splnené podmienky dané § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách na postúpenie pohľadávky vyplývajúcej z predloženej zmluvy z veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s. na jeho účet. Žalovaný bol len upovedomený o postúpení pohľadávky. Následne bola podaná žaloba na súd. Žalobca bol riadne poučený o dôkaznej povinnosti v zmysle § 120 ods. 1 a 4 O.s.p..

Na základe uvedeného je súd názoru, že nemohlo dôjsť k účinnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu, vo vzťahu k žalovanému nemôže byť postúpenie pohľadávky platným právnym úkonom pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ, pričom došlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, v dôsledku čoho žalobca nemôže byť nositeľom tvrdeného hmotného práva vyplývajúceho z predložených listinných dôkazov, t.j. nemá aktívnu vecnú legitímáciu. Vzhľadom na zistené skutočnosti súd žalobu v celom rozsahu zamietol pre nedostatok aktívnej legitímácie na strane žalobcu. Súd v tomto poukazuje na právoplatné rozhodnutia súdov a to rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 10C/369/2013, či rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1C/105/2013. Žalobca bol na preukázanie uvedených skutočností vyzvaný súdom, avšak tieto súdu nepredložil, nepredložil ich na výzvu súdu ani pôvodný veriteľ - postupca SLSP, a.s. Z uvedených dôvodov súd nemohol akceptovať námietky žalobcu udávané v jeho písomných podaniach.

O trovách konania súd rozhodol podľa 151 ods. 3 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§205 ods.1 O.s.p).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

(§ 205 ods.2 O.s.p.).

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.